

Universitätsbibliothek Wuppertal

L. Annaei Senecae Tragoediae

Seneca, Lucius Annaeus <Philosophus>

Amstelodami, 1662

Argumentum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-770](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-770)

L. ANNÆI SENE CÆ

*HERCULES OETÆUS.

DRAMATIS PERSONÆ.

HERCULES. HYLLUS. ALCMENA. CHORUS ÆTO-
LARUM MULIERUM. NUTRIX. DEIANIRA. IOLE.
PHILOCTETES. CHORUS OECHALIARUM
VIRGINUM. LICHAS, Muta Persona.

IOLE ET CHORUS OECHALIDUM

sunt *Ἰόλη καὶ Ὀρχαλίδαι.*

A R G U M E N T U M.

Deianira indigne ferens sibi pralatum Iolen Euryti regis Oechalie filiam, Herculi tunicam mitrit imbutam sanguine Centauri Nessi sagitta Herculi Hydræ felle tincta vulnerati; efficacissimum credens philtum presentissimumque amoris remedium, quod illarum monuerat moriens Nessus. Quam simul ac induisset in Ceno Eubœæ promontorio sacrificaturus Hercules, ignem concipit virus, vestisque corpori

*HERCULES OETÆUS.] An ut Cato *Vticensis*? Sed non est temere, quod optimi codices, Florentinus & Vossianus, cognomen illud *Oetæi* nullum agnoscunt. Florentinus in fine: *Marcii Lucii Annaei Senecae Hercules explicat.* Vossianus in principio: *Incipit quæ dicitur Hercules.* Et hoc rubrica. Credibile est igitur sic appellatam esse ab auctore, ut appellari debuisset præclare disputat vir incomparabilis: *HERCVLES IN OETA.* Gronovius. In hac tragedia duo chori, alter Oechalidum virginum, alter Ætolatum mulierum. Iole & chorus Oechalidum virginum, sunt *Ἰόλη καὶ Ὀρχαλίδαι.* Scena Trachine, ut apud Sophoclem. Scalig. Licet noster hac tragedia eam Sophocelis, quæ *ῥαχινίαι* inscribitur, imitatus fuerit: inscriptionem tamen ab Euripide maluit accipere, quia illa Sophoclea reprehensione non vacat, si Scaligero patri libro 3. de arte poetica capite 97. credimus. *Delrius.* *Ἀνοικονομία* summa est. Hyllus ex Eubœa venit in Thessaliam, Trachina usque; & quæ Herculi sacrifici-

canti in Ceno promontorio venerint, refert. Cum in ipso constitutionis principio, nondum sacrificaret, ac ne in loco quidem esset Hercules. Cogita jam, quantum sit iter ex Eubœa Trachina usque, quæ sub Oeta est. Sed præclare nos ludit. Nam cum Herculem in Eubœa primo posuerit, tamen in Oeta comburit, & tribus tantum versibus advectum fuisse indicat. Quod quidem iter semel ut conficiatur, triplo majore opus est tempore, quam Tragediæ est ambitus. Apud Græcum, semel in dolore Herculi tribuitur *ῥήσις* proluxa: cujus divinitas omnem poeticum conatum excedit. Idque non nisi in fine. Hic Iovis ille filius, membra dum dilaniat sua, trecentos & amplius versus declamat. Et in occupatione tam molesta, multa dicit, quæ vix ociofus declamator in schola effunderet. Græci oratio, tota est frugalis, sobria, casta, & quæ ne levissimam quidem *ἄεθρῆν* suspicionem admittit. Hic non modo plurima redundant, sed & sæpe repetuntur. Sensus præfertim usque ad nauseam. Deianiræ à Græco mores tribuuntur

corpore adherentis estus carnem, ossa interiora absumit. Nesci fraude intellecta sibi mortem consciscit Deianira, Hercules, interfecto Licha qui munus letale attulerat, mandat Philoctetæ (cui moriens arcum & sagittas tradidit) extrui sibi in monte Oeta pyram, in qua se cum clava ac leonis pelle cremat. Alcmena denique matri apparet, ipsamque consolatur jam in cœlitum numerum ascriptus.

ACTUS PRIMUS.

HERCULES.

Scena hæc prima cum choro seq. in Eubœa statuitur, ubi, Hercules in Cœneo promontorio sacrificaturus, vota de cœlo, quod rebus gestis (quas enumerat) meruisse se gloriatur, concipit. reliquæ Tragediæ scena est Trachine.

Sator deorum, cujus excussum manu
Utræque Phœbi sentiunt fulmen domus,
Secure regna: protuli pacem tibi,
Quacunq; Nereus porrigi terras vetat.

buuntur matronales. Hic perpetuo furit. Iam ex machina dissolvit drama, in qua nulla est *ai un zovis*. Nihil enim opus erat matris causa apparere Herculem, scum per se soluta esset actio. Et hanc partem non desumpsit è Trachiniis, in qua ante mortem Hercules quacunq; agenda sunt absolvit, sed è Philoctete ejusdem. In qua plane ad machinam eundem erat, cum non possêt ope humana flecti Philoctetes. Ideo apparet ille, & hunc nodum secat. Alcmenæ personam optime omisit Græcus. Nam quæ verba digna inventiri poterant? Hic ubique sublimitatem quæsit. Et vix drama invenias, quod æque allurgeret, nisi tumeret. Passim tamen multa occurrunt, quæ sublimitatis *φειδιστικῶν* habent. Neque raro sententiæ, nihil minus quam humiles, affectatione acuminis exarscunt. Frustra inscriptionem tantopere commendat Cæsar Scaliger. Melius enim Hercules in Oeta dixisset. Sicut Oedipus in Colono. Non enim ego, cladem Crassi si tractem, & hinc drama conficiam, Crassum Parthum in-

scribam, sed in Parthi. Et, Pompeium in Egypto. cujus constitutiō esse possêt, qualis Æschyli Perſæ. Ita Iphigenia in Aulide, in Tauris Philocteres in Lemno, in Troia. Ita Septem ad Thebas. non Thebani septem, cum, excepto Polynice, nemo è ducibus Thebanus esset. Male ergo vulgus, Septem Thebana. Cicero quoque *πρωτοκλῶς*, Oedipum Coloneum dixit. Herculem Oetæum Euripidis qui addicat, non meminimus. quod vult vir magnus. Neque se inscripsisse putamus. Multa enim sunt ab ineptis. Et hoc sæpe antiqui monuerunt. Heinsius.

Vers. 2. *Utræque*] Oriens & Occidens. Vel utrumque hemisphærium. Farnabius.

4. *Porrigi terras*] Cingens & cœrens mare terram instar cingali dicit, quacunq; nam Hercules orbem peragravit, ut pacem orbi pararet. Seneca lib. 1. de benefic. Hercules nihil sibi vicit. orbem terrarum transiit, non concupiscendo, sed vindicando. Quid vinceret malorum hostis, bonorum vindex; terrarum marisque pacator? Delt.